

עין משפט ונר מצוה

בז א מיי פ"ב מהלכות שאר אבות הטומאה ה"י:
בז ב מיי פ"א שם הלכה ז:

שיטה מקובצת

^[א] בהמה שמת עוברת. ג"כ ע"י רש"י ותוס' בכורות כ"ב ע"א נ"ד"ה עד:]

רבינו גרשום

והושיט הרועה את ידו. בבית הרחם: ונגע בו. במעי אמו. אם הועילה לו אמו להתירו באכילה. בשחיטת אמו לא תועיל לו מחיים בשאמו בחיים טמאה מחיים כך לא יהא עוברת שבתוך מעיה [מטמא] אע"פ שמתה: מעיה שכמה היא אינה טמאה מחיים כך לא יהא עוברת שבתוך מעיה [מטמא] אע"פ שמתה: מהלכי כפים בחיה טמאי לך. כלומר עובר טמא שהאם חיה טימאתי לך: אלא מפתה קלות שאין פירות סדוקות בחיה טימאתי לך כלומר אף שהאם חיה טימאתי לך: אלא מפתה קלות במעי פרה ליטמא בו: מהלכי ארבע במהלכי כפים בחיה טימאתי לך קלות במעי פרה ליטמא בו: מהלכי ארבע במהלכי ארבע הוא. כלומר לא מצית אמת הכי דכתיב כל הולך על גחון וכל הולך על כפיו בכל החיה ההולכת על ארבע בעיני שיא עובר ואם שוין כשם שעוברה טמא כך תהא האם טמאה: והאי מהלכי ארבע במהלכי שמנה. כלומר דאם פרסותיה סדוקות: אי לאו דרבי יצחק הוה אמינא כוליה כו'. כלומר הוה אמינא בנבלת חיה דרבי יצחק: למדנו נבלת בהמה או בנבלת חיה טמאה כוליה [והורין] שהמה שטמטמא כמ"ל הוא דאתא לקמן קמ"ל דרבי יצחק: למדנו נבלת בהמה (טמאה) [והורין] שטמטמא כו'. כלומר מבי ימות מן הבהמה כדאמרינן לעיל: גם לי וכל הולך על כפיו בכל החיה ההולכת אפי' הולכת חיה על ארבע טמא הוא לכם כל הנוגע בנבלתה וגו': מהלכי כפים בחיה הוא. כלומר צריכא לן למידרש שעובר טמא במעי טמאה אע"פ שהוא בחיים וכדו' יצחק:

ע:

מאי טעמא דתנא קמא. וא"ת ומאי קבעי והא טומאה זלועה היא ולא מטמא וי"ל דמשום דר' עקיבא מטמא לקמן (דף עב.) עובר צמעי אשה אנטריך ליה הכא גבי צהמה ק"ו כדפירש בקונטרס דאפי' ר' עקיבא מודה הכא א"נ משום דהיה לנו לטמאות מוכל הולך על כפיו דבסמך אפילו קלוט צמעי קלוטה אי לאו ק"ו והשתא דאיכא ק"ו מוקי לה תנא קמא לדרשא אחריתי: **קלומ במעי פרה צ"טמא.** הוה מלי לשנויי דלהכי אהני ק"ו דרז חסדא אלא דעדיפא משני: **קלומ במעי קלוטה.** וא"ת ומאי פריך אין הכי נמי דאליבא דר' יוסי הגלילי קיימינן דדרשי אמין פסרק דר' וס' (צ"ק מה): גבי ובעל השור נקי דדריש נקי מדמי ולדות ומשמע דמוקי את להנאת עורו ^א ואס כן סבר כרבי שמעון דאסר קלוט כשילא לאורי העולם דנפקא מלת הגמל צפ"ק דצרכות (דף י:) וי"ל ^ב דניחא ליה ליישב מילתא דר' יוסי דהכא אפילו למאן דשרי קלוט א"נ הכא איירי בראשו ורובו דומים לאמו דאפי' ר"ש מודה צההיא דשרי כדמוכח התם: **ס'יך טמאה בכלל בהמה טמאה להרבעה.** דכל חד משמע חידוש כלומר דמחמת דחיה בכלל צהמה שמענו שפיר איסור הרצעה ומיהו בלאו הכי ידעינן דאפי' צעופות גמרי' הרצעה צהמתן צהמתן משצת כדאמר' צשור שנגח את הפר' (צ"ק מה): ולרצנן

ל^ה רב אחדרבי בר אמי חויר במעי חזירתא לא ליטמא דמהלכי שמנה במהלכי שמנה הוא ^א אלא אמר רב נחמן בר יצחק מהכא ^בנפש כי תגע בכל טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בגבלת שרץ טמא וכי נבלת בהמה מטמאה ובטהורה לא מטמאה אלא איזה זה עובר שבטמאה טמא ובטהורה טהור ומאחר דנפקא ליה מדרב נחמן בר יצחק דרבי יצחק ל"ל אי לאו דר' יצחק הוה אמינא כוליה ^בלכדרבי הוא דאתא קמ"ל תניא אמר ר' יונתן נמתי לו לבן עזאי למדנו נבלת בהמה טהורה ונבלת בהמה טמאה שמטמאה נבלת חיה טמאה שמטמאה נבלת חיה טהורה לא למדנו מנין גם לי כל הולך על כפיו בכל החיה ההולכת נמתי לו וכי נאמר וכל חיה והלא לא נאמר אלא בכל החיה למהלכי כפים בחיה הוא דאתא גם לי ומה ישמעאל אומר בדבר הזה נמתי לו ^בוכי ימות מן הבהמה זו בהמה טמאה אשר היא לכם לאכלה זו בהמה טהורה ילמדנו חיה בכלל בהמה ובהמה בכלל חיה טהורה בכלל בהמה טהורה חיה טמאה בכלל בהמה טמאה בהמה

בהמה המקשה פרק רביעי חולין

מתני' הושיט הרועה אס ידו. לתוך מעיה: **טהור.** טעמא דתרווייהו מפרש צגמ': **גמ'** ק"ו. כלומר אפי' לר' עקיבא דלמר לקמן (דף עב.) טומאה זלועה כגון עובר צמעי אשה טמאה הכא מודה מק"ו אס הועילה לו מחילת אמו להסירו באכילה צשחיטתה

אע"פ שהוא מת לא תועיל לו כשהיא חיה לטהרו מלטמא: **איסקא.** נבלת טמאה נצללת טהורה מי שאינו קרוי נבלה צטהורה אינו קרוי צטמאה: **על כפיו.** שאין פרסותיו סדוקות: **מהלכי כפים בחיה.** בתוך גופה של צהמה חיה דהיינו עובר טמא צמעי אמו: **טמאסי לך.** משום נבלה דכתיב צסיפיה הנוגע צנצלם יטמא: **קלוט.** מת: **צמעי פרה ליטמא.** שהרי מהלכי כפים הוא: ומשני **מהלכי כפים צמהלכי ארצע.** צעינן דהכי כמיצ הולך על כפיו בכל החיה ההולכת על ארצע שאין לאמו אלא ד' רגלים כגון טמאה שאין פרסותיה סדוקות: **פרה צמעי גמל.** טמאה שעוצרה מין טהור: **לא טמא.** צמעי אמו דהאי לאו מהלך על כפים הוא ור' יוסי פסיק ותני צטמאה טמא: **קלוט צמעי קלוטה.** ואמו טהורה היא אלא שגולד כך: **ליטמא.** צמעי אמו ומתני' פסיק ותני צטהורה טהור: **קל וחומר דרב חסדא.** אס הועילה לו אמו כו': אלא איזה זה. נבלה שחלוקה צין נבלת טמאה לטהורה: **זו נבלת עובר.** דהא צנוגדה ליכא לזאקמה דהא נבלת טהורה מטמאה דכתיב [ורין] ימות מן הצהמה אשר היא לכס וגו' אלא צנצללת עובר מיתוקמא צצטהורי' טהור מקל וחומר וצטמאה טמא דליכא קל וחומר דקס ליה ממילא צטומאת נבלות מאחר שמת ולא דרשי' היקשא: **אי לאו דר' יצחק הוה אמינא כוניה האי קרא לכדרכי אסא.** דאמר' לקמן (דף עא.) אקרא אני חיה צהמה למה נאמרה כו' ועובר טמאה דטהור תיפוק לן מהיקשא דלעיל ואע"ג דרבי מצהמה טמאה נפקא ודרצ נחמן תיפוק מחיה הא קיימא לן (שעשות דף יט.) פרשה שנאמרה ונשנית מפני חידוש אחד נשנית השתא דכתיב כל הולך על כפיו דאפקנא מהיקשא דלא נקיטי' דרשי' מצנצלת חיה טמאה ואמרינן לדרשא אחא לאתויי עובר: הכי

גרסי' **תניא אמר ר' יונסן נמתי לו לבן עזאי.** ^א נמתי אמרתי למדנו כו' דכתיב או צנצלת חיה טמאה או צנצללת צהמה טמאה או צנצללת חיה טהורה לא למדנו שטמא ומנין: **בכל החיה.** להציא חיה טהורה וכתיב צסיפיה הנוגע צנצלם יטמא: **למהלכי כפים בחיה.** עובר טמא צמעי אמו כדאמרן: **נמתי לו וכי ימוס מן הצהמה וגו'.** וכיון דפרע לך צהמה טהורה וטמאה הרי חיה טהורה בכלל לפי שלמדנו במקום אחר חיה בכלל צהמה וצהמה בכלל חיה כדאמרינן לקמן ומעתה תהא לך חיה טהורה בכלל צהמה טהורה אס תצטרך ללמוד חיה טהורה מצהמה טהורה כלום: **וחיה טמאה בכלל צהמה טמאה.** לכשתצטרך. ולקמן [עא.] מפרש למאי הלכתא. וסידרה ה"ג **ולמדנו חיה בכלל צהמה וצהמה בכלל חיה טהורה בכלל צהמה טהורה חיה טמאה בכלל חיה טמאה צהמה בכלל חיה טהורה:** ^א **חצל על צן עזאי.** הפסד חצלה היא צעולם תלמיד ותיק כמותי אני צן עזאי שלא שמעתי את ר' ישמעאל. כל חצלה ^ב שצש"ס לשון חצלה והפסד הוא כמו (סנהדרין דף טז:) חצל על שמש גדול שאצד מן העולם גבי נחש: **וזאם הצהמה אשר תאכלו.** ומפרש צתריה איל וצבי אלמא חיה בכלל צהמה: **וזאם החיה אשר תאכלו מכל הצהמה אשר על הארץ כל מפרסא פרסא.** והכי משמע מכל הצהמה אכול את המפרסת ומעיקרא מתחיל לאישתעויי צחיה וזאת החיה אשר תאכלו מפרש סימני צהמה דקאמר מכל הצהמה כל מפרסת אלמא צהמה בכלל חיה ומעתה תלמוד לכל הצריך לך: **חיה טהורה בכלל צהמה טהורה כו'.** והשתא מפרש לארצעה צבי דמתניתא למאי ניצעי להו: **חיה טהורה בכלל צהמה טהורה לסמינן.** שלא מצינו סימנין מפורשים אלא צצהמה דכתיב ^א צויקרא כל צהמה מפרסת פרסה ^ב וצמשנה תורה (יד) מכל הצהמה אשר על הארץ כל מפרסת פרסה סימנין אצהמה קיימי וצחיה לא ידעינן אלא משום דאשכחן חיה בכלל צהמה כדלעיל וזאת הצהמה ומפרש איל וצבי ויחמור. והוא הדין נמי דאצטריך לן חיה טהורה בכלל צהמה טהורה לטומאת נבלות כדצעינן לעיל נבלת חיה טהורה לא למדנו ונפקא לן מצהמה טהורה ולהרצעה נמי אצטריך דהא הרצעת כלאים צצהמה כתיב ולא צחיה אלא חדא מייניהו נקט: **ה"ג חיה טמאה בכלל צהמה טמאה להרצעה.** וכדפרשי' דהרצעה צצהמה כתיבא ומשמע צין טמאה וצין טהורה וחיה מצהמה נפקא. והוא הדין נמי דחיה טהורה בכלל צהמה טהורה אלא בכלל צהמה מפרש חדא מילתא לאשמעינן דמכולהו איכא למילף:

גרסי' **תניא אמר ר' יונסן נמתי לו לבן עזאי.** ^א נמתי אמרתי למדנו כו' דכתיב או צנצלת חיה טמאה או צנצללת צהמה טמאה או צנצללת חיה טהורה לא למדנו שטמא ומנין: **בכל החיה.** להציא חיה טהורה וכתיב צסיפיה הנוגע צנצלם יטמא: **למהלכי כפים בחיה.** עובר טמא צמעי אמו כדאמרן: **נמתי לו וכי ימוס מן הצהמה וגו'.** וכיון דפרע לך צהמה טהורה וטמאה הרי חיה טהורה בכלל לפי שלמדנו במקום אחר חיה בכלל צהמה וצהמה בכלל חיה כדאמרינן לקמן ומעתה תהא לך חיה טהורה בכלל צהמה טהורה אס תצטרך ללמוד חיה טהורה מצהמה טהורה כלום: **וחיה טמאה בכלל צהמה טמאה.** לכשתצטרך. ולקמן [עא.] מפרש למאי הלכתא. וסידרה ה"ג **ולמדנו חיה בכלל צהמה וצהמה בכלל חיה טהורה בכלל צהמה טהורה חיה טמאה בכלל חיה טמאה צהמה בכלל חיה טהורה:** ^א **חצל על צן עזאי.** הפסד חצלה היא צעולם תלמיד ותיק כמותי אני צן עזאי שלא שמעתי את ר' ישמעאל. כל חצלה ^ב שצש"ס לשון חצלה והפסד הוא כמו (סנהדרין דף טז:) חצל על שמש גדול שאצד מן העולם גבי נחש: **וזאם הצהמה אשר תאכלו.** ומפרש צתריה איל וצבי אלמא חיה בכלל צהמה: **וזאם החיה אשר תאכלו מכל הצהמה אשר על הארץ כל מפרסא פרסא.** והכי משמע מכל הצהמה אכול את המפרסת ומעיקרא מתחיל לאישתעויי צחיה וזאת החיה אשר תאכלו מפרש סימני צהמה דקאמר מכל הצהמה כל מפרסת אלמא צהמה בכלל חיה ומעתה תלמוד לכל הצריך לך: **חיה טהורה בכלל צהמה טהורה כו'.** והשתא מפרש לארצעה צבי דמתניתא למאי ניצעי להו: **חיה טהורה בכלל צהמה טהורה לסמינן.** שלא מצינו סימנין מפורשים אלא צצהמה דכתיב ^א צויקרא כל צהמה מפרסת פרסה ^ב וצמשנה תורה (יד) מכל הצהמה אשר על הארץ כל מפרסת פרסה סימנין אצהמה קיימי וצחיה לא ידעינן אלא משום דאשכחן חיה בכלל צהמה כדלעיל וזאת הצהמה ומפרש איל וצבי ויחמור. והוא הדין נמי דאצטריך לן חיה טהורה בכלל צהמה טהורה לטומאת נבלות כדצעינן לעיל נבלת חיה טהורה לא למדנו ונפקא לן מצהמה טהורה ולהרצעה נמי אצטריך דהא הרצעת כלאים צצהמה כתיב ולא צחיה אלא חדא מייניהו נקט: **ה"ג חיה טמאה בכלל צהמה טמאה להרצעה.** וכדפרשי' דהרצעה צצהמה כתיבא ומשמע צין טמאה וצין טהורה וחיה מצהמה נפקא. והוא הדין נמי דחיה טהורה בכלל צהמה טהורה אלא בכלל צהמה מפרש חדא מילתא לאשמעינן דמכולהו איכא למילף:

גרסי' **תניא אמר ר' יונסן נמתי לו לבן עזאי.** ^א נמתי אמרתי למדנו כו' דכתיב או צנצלת חיה טמאה או צנצללת צהמה טמאה או צנצללת חיה טהורה לא למדנו שטמא ומנין: **בכל החיה.** להציא חיה טהורה וכתיב צסיפיה הנוגע צנצלם יטמא: **למהלכי כפים בחיה.** עובר טמא צמעי אמו כדאמרן: **נמתי לו וכי ימוס מן הצהמה וגו'.** וכיון דפרע לך צהמה טהורה וטמאה הרי חיה טהורה בכלל לפי שלמדנו במקום אחר חיה בכלל צהמה וצהמה בכלל חיה כדאמרינן לקמן ומעתה תהא לך חיה טהורה בכלל צהמה טהורה אס תצטרך ללמוד חיה טהורה מצהמה טהורה כלום: **וחיה טמאה בכלל צהמה טמאה.** לכשתצטרך. ולקמן [עא.] מפרש למאי הלכתא. וסידרה ה"ג **ולמדנו חיה בכלל צהמה וצהמה בכלל חיה טהורה בכלל צהמה טהורה חיה טמאה בכלל חיה טמאה צהמה בכלל חיה טהורה:** ^א **חצל על צן עזאי.** הפסד חצלה היא צעולם תלמיד ותיק כמותי אני צן עזאי שלא שמעתי את ר' ישמעאל. כל חצלה ^ב שצש"ס לשון חצלה והפסד הוא כמו (סנהדרין דף טז:) חצל על שמש גדול שאצד מן העולם גבי נחש: **וזאם הצהמה אשר תאכלו.** ומפרש צתריה איל וצבי אלמא חיה בכלל צהמה: **וזאם החיה אשר תאכלו מכל הצהמה אשר על הארץ כל מפרסא פרסא.** והכי משמע מכל הצהמה אכול את המפרסת ומעיקרא מתחיל לאישתעויי צחיה וזאת החיה אשר תאכלו מפרש סימני צהמה דקאמר מכל הצהמה כל מפרסת אלמא צהמה בכלל חיה ומעתה תלמוד לכל הצריך לך: **חיה טהורה בכלל צהמה טהורה כו'.** והשתא מפרש לארצעה צבי דמתניתא למאי ניצעי להו: **חיה טהורה בכלל צהמה טהורה לסמינן.** שלא מצינו סימנין מפורשים אלא צצהמה דכתיב ^א צויקרא כל צהמה מפרסת פרסה ^ב וצמשנה תורה (יד) מכל הצהמה אשר על הארץ כל מפרסת פרסה סימנין אצהמה קיימי וצחיה לא ידעינן אלא משום דאשכחן חיה בכלל צהמה כדלעיל וזאת הצהמה ומפרש איל וצבי ויחמור. והוא הדין נמי דאצטריך לן חיה טהורה בכלל צהמה טהורה לטומאת נבלות כדצעינן לעיל נבלת חיה טהורה לא למדנו ונפקא לן מצהמה טהורה ולהרצעה נמי אצטריך דהא הרצעת כלאים צצהמה כתיב ולא צחיה אלא חדא מייניהו נקט: **ה"ג חיה טמאה בכלל צהמה טמאה להרצעה.** וכדפרשי' דהרצעה צצהמה כתיבא ומשמע צין טמאה וצין טהורה וחיה מצהמה נפקא. והוא הדין נמי דחיה טהורה בכלל צהמה טהורה אלא בכלל צהמה מפרש חדא מילתא לאשמעינן דמכולהו איכא למילף:

גרסי' **תניא אמר ר' יונסן נמתי לו לבן עזאי.** ^א נמתי אמרתי למדנו כו' דכתיב או צנצלת חיה טמאה או צנצללת צהמה טמאה או צנצללת חיה טהורה לא למדנו שטמא ומנין: **בכל החיה.** להציא חיה טהורה וכתיב צסיפיה הנוגע צנצלם יטמא: **למהלכי כפים בחיה.** עובר טמא צמעי אמו כדאמרן: **נמתי לו וכי ימוס מן הצהמה וגו'.** וכיון דפרע לך צהמה טהורה וטמאה הרי חיה טהורה בכלל לפי שלמדנו במקום אחר חיה בכלל צהמה וצהמה בכלל חיה כדאמרינן לקמן ומעתה תהא לך חיה טהורה בכלל צהמה טהורה אס תצטרך ללמוד חיה טהורה מצהמה טהורה כלום: **וחיה טמאה בכלל צהמה טמאה.** לכשתצטרך. ולקמן [עא.] מפרש למאי הלכתא. וסידרה ה"ג **ולמדנו חיה בכלל צהמה וצהמה בכלל חיה טהורה בכלל צהמה טהורה חיה טמאה בכלל חיה טמאה צהמה בכלל חיה טהורה:** ^א **חצל על צן עזאי.** הפסד חצלה היא צעולם תלמיד ותיק כמותי אני צן עזאי שלא שמעתי את ר' ישמעאל. כל חצלה ^ב שצש"ס לשון חצלה והפסד הוא כמו (סנהדרין דף טז:) חצל על שמש גדול שאצד מן העולם גבי נחש: **וזאם הצהמה אשר תאכלו.** ומפרש צתריה איל וצבי אלמא חיה בכלל צהמה: **וזאם החיה אשר תאכלו מכל הצהמה אשר על הארץ כל מפרסא פרסא.** והכי משמע מכל הצהמה אכול את המפרסת ומעיקרא מתחיל לאישתעויי צחיה וזאת החיה אשר תאכלו מפרש סימני צהמה דקאמר מכל הצהמה כל מפרסת אלמא צהמה בכלל חיה ומעתה תלמוד לכל הצריך לך: **חיה טהורה בכלל צהמה טהורה כו'.** והשתא מפרש לארצעה צבי דמתניתא למאי ניצעי להו: **חיה טהורה בכלל צהמה טהורה לסמינן.** שלא מצינו סימנין מפורשים אלא צצהמה דכתיב ^א צויקרא כל צהמה מפרסת פרסה ^ב וצמשנה תורה (יד) מכל הצהמה אשר על הארץ כל מפרסת פרסה סימנין אצהמה קיימי וצחיה לא ידעינן אלא משום דאשכחן חיה בכלל צהמה כדלעיל וזאת הצהמה ומפרש איל וצבי ויחמור. והוא הדין נמי דאצטריך לן חיה טהורה בכלל צהמה טהורה לטומאת נבלות כדצעינן לעיל נבלת חיה טהורה לא למדנו ונפקא לן מצהמה טהורה ולהרצעה נמי אצטריך דהא הרצעת כלאים צצהמה כתיב ולא צחיה אלא חדא מייניהו נקט: **ה"ג חיה טמאה בכלל צהמה טמאה להרצעה.** וכדפרשי' דהרצעה צצהמה כתיבא ומשמע צין טמאה וצין טהורה וחיה מצהמה נפקא. והוא הדין נמי דחיה טהורה בכלל צהמה טהורה אלא בכלל צהמה מפרש חדא מילתא לאשמעינן דמכולהו איכא למילף:

מסורת הש"ס

^[א] [עיין מוס' צרכות כב. ד"ה עד:]
^[ב] [לקמן עא.]
^[ג] צבי הילקוט אינו וכי"ל דהך דרשא זו צהמה טמאה לא שייכא כלל הכא. ועיי' רש"א, (ד) צס"א: נקיש, (ה) מכאן שייך לךף עא., (ו) צס"א: חבל, (ז) [צ"ל צמשה טורה יד], (ח) [צ"ל צויקרא יא], (ט) עיין ר"מ, (י) עיין רש"א, (ס) [שייך לךף עא.]

תורה אור השלם

1. ובי ימות מן הבהמה אֲשֶׁר הִיא לָכֶם לֹאכֵלָה הִנֵּגַע בְּנִבְלָתָה יִטְמֹא עַד הָעֶרֶב: ויקרא יא לט 2. וְכֹל הַחֹלֶץ עַל כַּפּוֹי בְּכֹל הַחִיָּה הַהוֹלֶכֶת, עַל אֲרֵבַע טַמְאִים הֵם לָכֶם כֹּל הַנֵּגַע בְּנִבְלָתָם יִטְמֹא עַד הָעֶרֶב: ויקרא יב כז 3. או נפש אֲשֶׁר תִּגַּע בְּכֹל דָּבָר טָמֵא או בְּנִבְלַת דָּוָה טָמֵאֹה או בְּנִבְלַת בְּהֵמָה טָמְאָה או בְּנִבְלַת שְׂרָץ טָמֵא וְנֹעֲלִם מִפְּנֵי דוֹדָא וְדוֹא טָמֵא וְאִשָּׁם: ויקרא ה ב

גליון הש"ס

תוס' ד"ה קלום וכו' ונחמי אמרתי. ג"צ עיין כתבו מוס' שעשות דף ג' ע"ב ד"ה א"ה:

הגהות הב"ח

^(א) רש"י ד"ה ה"ג כו' נמתי אמרתי. ג"צ עיין בזכרים דף מה ע"ב צמתי':

הגהות מהר"ב

רענשבורג

^[א] גמ' אלא אמר רב נחמן גר יצחק מהכא נפש אשר תגע בכל דבר טמא וכו' כז"ל והוא צפ' ויקרא ה' ב' ודלא כנרשם צעטות על פסוק ז':